

FARSKÝ LIST

*Rímskokatolícka cirkev
Farnosť svätého Ladislava Rajec*

Pôst a Veľká noc 2020

Z obsahu:

- **Drahí bratia a sestry, milí priatelia!**
- **Význam pôstu**
- **Cirkevné prikázania**
- **O pokáni a pôste**
- **Sväteniny**
- **Sila zmŕtvychvstania**
- **Psychopat**
- **INFO**

Drahí bratia a sestry, milí priatelia!

Bol raz jeden kráľ, ktorý mal štyri manželky. Najviac miloval štvrtú ženu. Obliekal ju do drahých šiat a staral sa o ňu, ako najlepšie vedel. Vždy dostávala to najlepšie. Svoju tretiu ženu tiež veľmi ľúbil a vždy sa ňou chválil pred inými kráľmi, hoci sa bál, že ho jedného dňa opustí a uprednostní niekoho iného. Rád mal aj svoju druhú ženu. Jej sa mohol so všetkým zdôveriť, pretože vždy k nemu bola milá, pozorná, trpezlivá. Zakaždým, keď mal problémy, sa jej zveril a ona bola jeho oporou v ťažkých chvíľach. Prvá kráľova žena bola verná partnerka a významne prispela k zveľadeniu kráľovho bohatstva. Kráľ si ju však málokedy všimol, hoci ona mu prejavovala vrúcnu a oddanú lásku. Jedného dňa kráľ ochorel. Bola to nevyliciteľná choroba. Kráľ pochopil, že na zemi mu neostáva veľa času. Premýšľal o svojom živote, a keďže na druhej strane nechcel byť sám, rozhodol sa, že so sebou zoberie aj svoje ženy. No potreboval, aby ženy s jeho plánom súhlasili.

Zavolať svoju štvrtú ženu a povedal jej: „*Teba som miloval najviac zo všetkých. Obliekal som ťa do najkrajších šiat a staral sa o teba celý život. Teraz odchádzam. Chceš ísť so mnou?*“ Žena odvrkla: „*Nikdy! Čo ti to zišlo na um?*“ Otočila sa mu chrbtom a bez rozlúčky odišla. Jej odpoveď sa ako ostrý nôž zaryla do kráľovho srdca. Pozval svoju tretiu ženu a povedal jej: „*Miloval som ťa celý život. Teraz zomieram, chceš ísť so mnou?*“ Ale aj ona ho odbila: „*Nechcem! Život je príliš krásny. Keď zomrieš, znovu sa vydám.*“ Kráľovo srdce sa zachvelo, ale všetko ešte nebolo stratené, veď mal aj druhú ženu, ktorá vždy bola pri ňom, keď potreboval pomoc a útechu. Povedal jej: „*Keď som potreboval pomoc, zakaždým som sa obrátil na teba a ty si v ťažkých chvíľach vždy stála pri mne. Teraz umieram, pôjdeš aspoň ty so mnou?*“ No ani ona nevyplnila jeho želanie. „*Lutujem,*“ povedala, „*ale tentoraz ti nemôžem pomôcť. Jediné, čo pre teba môžem urobiť, je to, že ťa pochovám.*“ Kráľ zbledol od veľkej bolesti, ktorú v ňom vyvolalo sklamanie. No skôr, ako vydýchol, začul hlas: „*Ja ťa budem nasledovať všade, kamkoľvek pôjdeš.*“ Kráľ z posledných síl zdvihol hlavu a ledva spoznal svoju prvú ženu. Bola veľmi chudá, v roztrhaných handrách, pretože sa o ňu nestaral. Kráľ s ľútosťou a plačom povedal: „*Mal som sa o teba viac starať a chrániť ťa, pretože ty jediná si mi dala šancu.*“

Každý z nás má vo svojom živote akoby štyri manželky.

Štvrtá žena je naše telo, ktoré nás opustí, keď zomrieme, hoci sme sa oň toľko starali a skrášľovali ho.

Tretia žena je všetko to, čo vlastníme, naše spoločenské postavenie a materiálne hodnoty. Keď zomrieme, všetko zostane iným.

Druhá žena je naša rodina a naši priatelia. Nech boli s nami akokoľvek dlho, môžu pre nás urobiť len to, že nás odprevadia do hrobu.

Prvá žena je naša duša, ktorá je často zanedbaná pre posadnutosť bohatstvom, výhodami a slávou tohto sveta. Jediné duša nám bude robiť spoločnosť, kamkoľvek pôjdeme. Od našej starostlivosti o ňu závisí, či to bude odchod do radosti, či do večného zatratenia.

„*Veď čo osoží človekovi, keby aj celý svet získal a svojej duši by uškodil?*“ (Mt 16, 26).

Prajem Vám, aby 40 dní Veľkého pôstu bolo naplnených úprimným pokáním, modlitbou, zriekaním, skutkami lásky, zmierením... Aby sme nezabudli na starostlivosť o svoju dušu, svoj vzťah k Bohu i k blízkym.

Prajem Vám aj radosťné Aleluja, požehnané a milostiplné prežitie veľkonočných sviatkov, pokoj a radosť v duši.

Váš Peter Hluzák, farár

späť

Význam pôstu

Pôst znamená pokoriť sa pred Bohom:

Keď sa postíme, hovoríme sebe i Bohu: „*Bože, viem, že nepotrebuješ moje zriekanie sa jedla či vecí, ale takto Ti chcem ukázať, že pre mňa si viac ako všetko toto a radšej sa vzdám týchto mojich pôžitkov, ako by som sa mal vzdať Teba.*“

Pôst otvára „duchovný zrak“:

Vďaka tomu, že sa nenechávame rozptyľovať materiálnymi vecami, sústreďujeme sa na veci duchovné. Prorokyňa Anna slúžila pôstmi a prosbami Bohu dňom i nocou. Keď prišli do chrámu Mária s Jozefom, okamžite spoznala v malom bábätku Ježiškovi Spasiteľa sveta. Po celé roky učení zákonníci nedokázali pochopiť ani vďaka znameniam a zázrakom, kto Ježiš bol. Jednoduchá žena vďaka pôstu bez pochýb vedela, že Ježiš je Boží syn. Dokázala vidieť vnútornú podstatu rýchlo a presne.

Pôst pomáha počuť Boží hlas:

Židia sa postili aj pred veľkým rozhodnutím, pred vstupom do vojny, pred zmenou bydliska. Stíšili sa, pokorili sa a čakali, čo na ich rozhodnutie hovorí Boh. Mnohokrát im Boh okrem potvrdenia ich rozhodnutia dal aj konkrétne inštrukcie, čo je potrebné urobiť, aby ostali živí, v bezpečí a požehnaní.

Pôst zväčšuje odvahu:

Keď kráľovná Ester musela predstúpiť pre kráľa v čase, keď nebola predvolaná, riskovala svoj život. Preto sa postila ona aj všetci Židia v Súzach 3 dni a takto dokázala urobiť to, čo bolo potrebné pre záchranu celého židovského národa. Vďaka pôstu prekonala strach z človeka, ba dokonca zo smrti.

Cirkevné prikázania

Druhé cirkevné prikázanie nám hovorí: konať skutky kajúcnosti, ako ich určila cirkevná vrchnosť. Predpísané dni pokánia máme každý piatok a Popolcovú stredu. V tieto dni máme teda povinnosť ako kresťania - katolíci vykonať kajúci skutok, pretože sú to kajúce dni. Robíme tak nielen formálne, aby sme zachovali určitý príkaz - literu, ale predovšetkým z lásky k Pánu Ježišovi, ktorý sa za nás obetoval na kríži. Boží Syn Ježiš Kristus priniesol za nás najväčšiu obeť práve v piatok a preto aj my v tento deň máme prežívať v duchu kajúcnosti. Čo to znamená v praxi? Staršie generácie si dobre pamätajú, ako sa v rodinách v piatok požívali bezmäsité pokrmy. Táto pôstna prax je dodnes zaužívaná. Ak sa však stane, že na to pozabudneme, alebo z nejakého dôvodu v piatok si dáme mäsitý pokrm, sú tu spôsoby, akými môžeme požívanie mäsitého pokrmu nahradiť: modlitba posvätného ruženca, účasť na sv. omši, modlitba krížovej cesty, čítanie zo Sv. písma (min. 10 min), návšteva chorého s patričnou službou lásky, sebazápor (zrieknutie sa alkoholu, zrieknutie sa kávy, zrieknutie sa sladkostí alebo obľúbeného jedla). Porušenie tohto cirkevného prikázania sa hodnotí iba vtedy, ak sa nevykoná žiadny kajúci skutok. Hriechom tu nazvime teda ľahostajnosť, ktorej mnohí ľudia prepadli, no nielen v tejto oblasti, ale aj v iných sférach svojho života. Sú však dva dni v roku, kedy nie je možné iným spôsobom nahradiť požívanie mäsitého pokrmu. Je to Popolcová streda a Veľký piatok. Teda začiatok a vrchol pôstneho obdobia. V tieto dva dni je predpísaný prísny pôst a zdržiavanie sa mäsitého pokrmu.

O pokání a pôste

Pokáním vyznávame, že potrebujeme Boha vo svojom živote, ktorý nie je len doplnkom, ale naším najvyšším Dobrom. Výzvu k pokániu vystihujú dve slová.

Prvé je „*šúb*“, ktoré znamená návrat. Návrat domov, k otcovi, rodine. S obľubou toto slovo používali proroci, keď vyzývali národ, aby sa vrátil k Bohu, jeho zmluve, hodnotám, ktoré národ formovali a chránili pred rozvratom.

Druhé je „*metanoia*“, ktoré znamená zmenu zmýšľania. Byť otvorený hľadaniu pravdy, možnostiam, ktoré nám pomáhajú rozhodnúť sa a urobiť niečo lepšie. Toto je podstata pokánia. Je to aj podstatou mojej túžby po Bohu, po obnovení a rozlúčení mojej lásky k nemu? Je takto definované pokánie mojím pokáním? Toľko vieme obviňovať druhých, žalovať na svet, mudrovať, ako by sa všetko dalo spraviť lepšie. Náprava má však začať vždy od každého z nás.

Pôstne obdobie je milostivý čas na pokánie. Naším problémom je však, že „*nemáme čas*.“ Stojí na zamyslenie, koľko času venujeme práci, televízii, internetu, Bohu, modlitbe... Akýkoľvek vzťah sa buduje, ale aj padá na čas, ktorý mu venujeme. Slová: „*nemám čas*“ sa stávajú našou častou výhovorkou. „*Nemáme čas*“ na modlitbu, svätú omšu, božie slovo, a pritom strávime celé hodiny pred televíziou, či pri pive, alebo káve. Pri pôste sa zriekam sebecka, svojho pohodlia, záujmov, vecí, ale nie bezúčelne. Ani dieťa nepotrebuje drahé hračky, ale milujúceho otca, matku, či súrodenca, ktorý s ním strávi čas, ktorý ho pohladí. Keď to robím z lásky k Bohu a ľuďom, Boh posväcuje túto pohnútku, lebo je ušfachtilá. Môžeme konštatovať, že Cirkev prevzala pôst zo židovskej náboženskej praxe.

Židia poznali jeden pôstny deň v roku, a to bolo na sviatok *Jom Kippur* - deň zmierenia. Tento bol záväzný pre všetkých, ale známkou zbožnosti bolo postiť sa dvakrát do týždňa, a to v pondelok a vo štvrtok. Pri zvláštnych príležitostiach, alebo v dobe núdze, boli vyhlasované verejné pôstne dni. Židia chápali pôst ako úpenlivú prosbu k Bohu, ako výraz pokánia a snahu o zmier. V pôste vyznávajú pred Bohom svoju hriešnosť a prosia o odpustenie a pomoc. Pôstom sa chcú vrátiť k Bohu. Raná cirkev preberá tieto postoje, ale pôst praktizuje v iné dni.

V Učení Dvanástich apoštolov (*Didascalia apostolorum*) zo začiatku 3. storočia sa odporúča 1-2-dňový pôst v stredu a piatok, alebo 40-hodinový pôst pred krstom a 2-3-dňový pôst pred Veľkou nocou. Z tohto krátkého pôstu sa postupne vyvinul 40-dňový pôst, ktorý odporúča veriacim už na začiatku 4. storočia sv. Atanáz (296 - 373), biskup z Alexandrie, i sv. Cyril Jeruzalemský (315 - 386).

Číslo 40 malo posvätný význam:

- Ježiš Kristus sa postil 40 dní pred svojím verejným vystúpením (Mk 1,12; Mt 4, 1-11),
- 40 dní pokrývala voda zem počas potopy sveta,
- 40 dní sa postil Mojžiš na vrchu Sinaj,
- 40 dní putoval prorok Eliáš k jaskyni na vrchu Horeb, kam k nemu prišiel Boh, a podobne.

Sväteniny

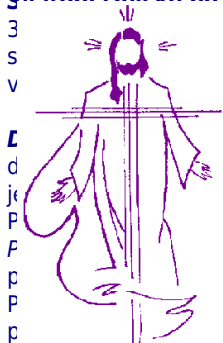
Počas kalendárneho či liturgického roka sa požehnávajú a udeľujú v našich kostoloch rôzne sväteniny. Mnohí ľudia im pripisujú často nesprávny význam. Sväteniny sú Cirkvou stanovené posvätné znaky, ktorých cieľom je pripraviť ľudí na prijatie ovocia sviatostí a posväcovať rozličné situácie života. Neudeľujú milosť Ducha Svätého na spôsob sviatostí, ale modlitbou Cirkvi pripravujú na prijatie milosti a usposobujú na spoluprácu s ňou. Obsahujú vždy modlitbu, ktorú často sprevádza stanovený znak, ako je vkladanie ruky, znak kríža a pokropenie svätenou vodou (pripomínajúci krst). Pretože krstom bol každý povolaný spolupracovať s Božími milosťami na posväcovanie seba aj iných, vykonávať krstné kňazstvo, môžu aj laici udeľovať niektoré požehnania. Iné, ktoré sa viac týkajú cirkevného a sviatostného života, sú vyhradené vysväteným služobníkom - biskupom, kňazom alebo diakonom. Medzi sväteniny patria predovšetkým požehnania (osôb, jedla, predmetov, miest). Kresťania sú v Kristovi požehnaní Bohom - Otcom všetkým nebeským duchovným požehnaním. Preto Cirkev udeľuje požehnanie vyzývajúc ležišovo meno, pričom zvyčajne robí posvätný znak Kristovho kríža.

Na sviatok Troch kráľov 6. januára sa svätila voda, soľ, krieda a tymian. Mnohí veriaci si priniesli požehnanú vodu domov, mnohí si dali požehnať svoje príbytky a na veraje dverí im kňaz aj v tomto roku napísal kriedou 20 G + M + B 02. Nápis na dverách vychádza zo starej tradície žehnania domu. C+M+B totiž znamená *Christus Mansionem Benedicat*, čo v preklade z latinčiny znamená Kristus dom žehná, či v lepšom voľnejšom preklade Kristus nech požehná tento dom. Do domu tak prišlo požehnanie. Každé požehnanie je oslavou Boha a prosbou o jeho dary.

Sviatok Obetovania Pána (Hromnice) 2. februára mnohí spájame s hromničnou sviečkou, ktorú nám kňaz v tento deň požehná pri sv. omši. Ľudia v nej často vidia ochranu pred búrkou a podobnými nebezpečenstvami. Plameň hromničnej sviečky nám však má predovšetkým pripomínať potrebu zotrvať v Božej milosti, pravde a dôverovať v Božiu lásku k ľuďom, dokonca aj v hodine smrti. Je to svetlo viery, že Boh nás sprevádza v najťažších chvíľach nášho života. Táto viera nás naplní pokojom a radosťou z Božej prítomnosti.

Sila zmŕtvychvstania

Svätoblažské požehnanie 3. februára dostávame na koniec sv. omše. Svätý Blažej, biskup a mučeník (zomrel okolo r. 300), ktorý nás vďaka svojej modlitbe a kresťanskému životu zachránil a uzdravil, je aj dnes s nami. Preto už v 6. storočí vyzývali ľudia pri chorobách hrdla. Pri svätoblažskom požehnaní nám skrížené sviece pripomínajú potrebu svetla pri našich každodenných starostiach a trápení.

Jej Cirkvi je Popolcová streda. Začiatok pôstneho obdobia má byť pre kresťanov začiatkom ôst kresťana musí prameniť v pokore z poznania a vedomia vlastnej slabosti a hriechnosti. V tomto čase svojho ducha, premeniť a naplniť ho dobrotou a láskou, ktorá je vlastne základom zmeny v našom srdci. úžbe po čistote srdca a svätosti života.

h zeme. Pripomína človeku jeho pôvod zo zeme a skutočnú pravdu, že sa do zeme vráti. Vyzýva ho k
 Žvyk pokánia s popolom vo vlasoch spomína Kristus a praktizovali ho kresťania už od začiatku. Na
 Evanjeliu a homílii celebrant posviaca popol zo spálených ratolestí posvätených na Kvetnú nedeľu
 ku. EQavy veriacich posýpa popolom vo forme kríža so slovami: „Pamätaj, že prach si a na prach sa

opráv,“ (Alepo: *Kajajte sa a verte Evanjeliiu*.) Popol je symbolom pominutia všetkého stvorenia, hriechnosti, ale označuje aj pápež Benedikt XVI., sa v knihe Ježiš Nazaretsky zamýšľa nad Ježišovým zmŕtvychvstaním. Co by sa stalo, ak by Kristus nevstal z mŕtvych a všetko by skončilo jeho pochovaním? Prežilo by kresťanstvo? Na naše prekvapenie odpovedá áno. Apoštoli by šírili príbeh o výnimočnom učiteľovi z Nazareta, o jeho добрote, láske k Bohu a k ľuďom, o jeho zázrakoch. Hovorili by o jeho nespravodlivom odsúdení, o jeho potupe a smrti na kríži. Tento emotívny príbeh by mohol mnohých oslovit, Ježiš by sa dostal na zoznam významných učiteľov a osobností ľudstva, ako boli Budha, Mahatma Gándhí, Martin Luther King...

Kristus však vstal z mŕtvych. Prvý deň v týždni, nedeľa, dramaticky zmenila život mnohým ľuďom. Stal sa z nej deň nového začiatku, deň Pánovho zmŕtvychvstania. Jeho slová nemajú len ľudský rozmer, ale sú to slová večného života. Prijatú túto pravdu nás vedie k tomu, aby sme nezostali ľahostajní k požiadavkám evanjelia.

spät

Psychopat

Predstava, že psychopati sú len násilníci a vrahovia, je celkom mylná. Psychopat dokáže aj verejne ponižovať ostatných ľudí. Je bezohľadný, nevykazuje žiadne pocity viny, šíri lži, ktoré pomáhajú jeho cieľom, aj keď ľuďom ublížia. Často strieda emócie, vďaka čomu manipuluje ľudí, alebo im spôsobuje silnú úzkosť, cielene izoluje ľudí od zdrojov organizácie. Aj keď je na vine, rýchlo obviňuje druhých z nimi vykonanej práce.

Podporuje spolupracovníkov v tom, aby nejakým spôsobom ubližovali svojim kolegom. Berie si zásluhy za prácu druhých. Sabotuje prácu druhých. Množstvo psychopátov je mimoriadne spoločensky i kariére úspešných, vedia sa efektívne etablovať, no a možno len pár ľudí z ich blízkeho okruhu vie o ich skutočnej a pravej podstate. Manipulujú druhými, klamú, zavádzajú, aby sa ľahko dostali k svojim cieľom. Napríklad aj k práci, najlepšie takej, v ktorej môžu mať moc, profit. Majú výrazne zníženú schopnosť zotrvať v dlhodobých vzťahoch. Ľudí berú skôr ako veci, ktoré používajú pre svoje uspokojenie. Psychopati môžu byť ťažko odhaliteľní. Dokážu svojím správaním pomýliť, nakoľko sú veľmi flexibilní a vedia na seba „vziať podobu baránka“ na dlhý čas. Dokážu si okamžite nasadiť masku, ktorá je pre nich v danom momente najvýhodnejšia, a hrajú s ňou naozaj uveriteľné divadlo. Najmä v spoločnosti a práci úspešní psychopati sú majstrami v pretvarovaní sa. Dokážu byť šarmantní, zábavní, charizmatickí, vedia dobre predstierať záujem o iných.

V práci môžu byť aj naozaj úspešnými. Sú mimoriadne cieľavedomí, sebavedomí, neboja sa riskovať, konajú rýchlo, nemajú trému (ani súcit)... K tomu možno dodať, že do kariet im nahráva aj schopnosť, že vedia presne, čo chcú druhí ľudia počuť, a rovnako vedia prirodzene a pohotovo reagovať. Dôležité pre spoločnosť je ich vedieť identifikovať.

spät

INFO

Pobožnosť krížovej cesty:

piatky: Rajec, Ďurčiná - 16:15, ostatné filiálky o 17:00

nedele: 14:00

Pôstne katechézy:

každý pondelok o 17:00 vo farskom kostole v Rajci

V sobotu 21.3. 2020 o 17:00 Vás pozývame na slávnostnú sv. omšu do farského kostola sv. Ladislava, ktorá sa bude konať v deň 95. výročia narodenia rajeckého rodáka saleziána dona Andreja Paulinyho SDB. Pri tejto príležitosti bude odhalená informačná tabuľa o jeho živote a diele, ktorá bude nainštalovaná na múr pri kostole. Taktiež bude možnosť si zakúpiť knihu, ktorú sme pripravili o tomto našom významnom rodákovi.

Príprava snúbencov je 7. marca, 16. mája a 10. októbra 2020 od 8:00 v PC Rajec. Treba sa nahlásiť na fare.

Sviatosť birmovania sa bude udeľovať v Rajci 30. mája 2020 o 10:00.

Slávnosť prvého svätého prijímania bude v Rajci 7. júna 2020 o 10:30.

Koncert Pro musica nostra: Bratislavský chlapčenský zbor, 18. júna 2020 o 18:00.

Farské hody budú 28. júna 2020.

Štatistika za rok 2019

Krsty:	73 - 42 chlapcov, 31 dievčat
Sobáše:	28
Pohreby:	69 - 35 mužov, 34 žien
Birmovanci:	76
Prvoprijímajúci:	71

**Projekty vo farnosti
finančne podporili**

**Mesta Rajec
a
MK SR**

**Požehnané prežitie sviatkov Veľkej noci,
radosť z Kristovho víťazstva nad hriechom a smrťou,
silu a odvahu ku svedectvu viery
Vám i všetkým ľuďom dobrej vôle
želajú a v modlitbe vyprosujú**

**Vaši duchovní otcovia
Peter Hluzák, Michal Melišík,**

Vydavateľ: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Rajec, A. Škrábika 41/7, 015 01 Rajec,
E-mail: rajec@fara.sk.; Č.úctu:SK55 090000000000 76508054

späť
